

Retten har imidlertid anset det for naturligt i sin indstilling at medtage forslag om visse ændringer af mere speciel karakter i den gældende udligningsordning.

b. Man har således overvejet spørgsmålet om rimeligheden af, at Københavns kommunes udgift ved egentlig anstaltsbehandling af sindssyge indgår i de udgifter, som Frederiksberg og Gentofte kommuner gennem udligningen er med til at bære.

Anstaltsbehandling af sindssyge er i henhold til den bestående lovgivning principielt en statsopgave, som varetages af Direktoratet for Statens Sindssygehospitaller. Efter den gældende lovgivning har Københavns kommune imidlertid bevaret Set. Hans hospital som et egentligt kommunalt sindssygehospital. I henhold til de hovedsynspunkter, der ligger bag ved udvælgelsen af de udgifter, som indgår i udligningsberegningerne, vil det imidlertid være mest naturligt, at denne udgift holdes uden for udligningen.

I overensstemmelse med disse betragtninger indeholder det opstillede forslag en bestemmelse om, at man ved opgørelsen af kommunernes udgifter til sindssygevæsen bortser fra Københavns kommunes udgifter til Set. Hans hospital.

c. Endvidere er det fundet rimeligt at foreslå, at det fremtidig skal være antallet af fast bosiddende i de tre kommuner, som er afgørende for beregningerne af udligningstilsvarene, og ikke som nu den faktisk tilstedeværende befolkning. Som eksempel på de ejendommelige virkninger, den hidtil gældende regel kan medføre, kan det nævnes, at det i praksis er forekommet, at tilstedeværelsen af et antal børn fra et andet land, som havde fået et kortvarigt rekreationsophold i en af de 3 kommuner, har betydet en ændring af udligningstilsvaret for såvel det pågældende som det følgende år, idet de i beregningerne indgående folketal efter loven udfindes som gennemsnittet af folketallene pr. 5. november i det pågældende og det forudgående regnskabsår.

d. Endelig er der medtaget en bestemmelse om, at der påny ydes Gentofte kommune en dekort i det udligningstilsvær, som det ville påhvile kommunen at udrede på grundlag af lovens bestemmelser ændret i overensstemmelse med foranstående. Det må her tages i betragtning, at indbyggerne i Gentofte kommune, således som det også er anført fra kommunens side, i kraft af, at kommunen hører under Københavns amtskommune, og som følge af de forholdsvis større ejendomsværdier i forvejen deltager i en udligning til amtskommunen. En beregning viser, at de amtskommunale ejendomsskatter, som pålignes Gentofte kommunes faste ejendomme, overstiger det beløb, som ville falde på Gentofte kommune, såfremt amtskommunens skatteudskrivning fordeltes på de under amtet hørende kommuner i forhold til disse kommuners folketal. Det må være naturligt, at det beløb, som Gentofte kommunes ejendomsskatteydere i forvejen yder til amtet udover det beløb, som det efter folketallet ville påhvile kommunens indbyggere at udrede, kommer til afkortning i Gentofte kommunes udligningstilsvær til Københavns kommune. Det synes vanskeligt at opretholde en ordening, hvorefter man pålægger en kommune at deltage i en udligning til to sider, uden at man i hvert fald tager hensyn til den ene udligning ved gennemførelsen af den anden, og man har ment at kunne løse dette spørgsmål lettest ved at nedsætte udligningstilsvaret fra Gentofte kommune til Københavns kommune med det beløb, som i det pågældende regnskabsår pålignes de i Gentofte kommune beliggende ejendomme i skat til Københavns amtskommune med fradrag af det beløb, som ville falde på Gentofte kommune, såfremt amtskommunens skatteudskrivning fordeltes på de under amtskommunen hørende kommuner i forhold til kommunernes folketal.

e. Udover de her anførte spørgsmål om ændringer af den gældende udligningslov er der i retten rejst spørgsmål om, hvorvidt den af kommunerne hidtil anvendte fortolkning af bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, 3.—4. pkt., kan anfægtes. Det hedder i den omhandlede lovbestemmelse: „Såfremt der sker ændringer i de nugældende lovregler ved-